

Wyniki konkursu na wiersz o Babimoście

I miejsce – Krzysztof Ziemiński

"Nocny spacer"

Jeszcze rano nie marzyłem nawet,
Że wieczorem, wśród zachceń i zdarzeń,
(Niby we śnie, ale w pełni jawy),
Ujrzę gościa na Skwerze Koźlarzy.

Dziwna trochę, ale piękna postać,
Twarz szlachetna, której czas nie zmienił -
To Żegocki, nasz dawny starosta,
Wyrzeźbiony w deszczu i kamieniu.

- Mości panie, kwadrans przed dwunastą -
Mówię cicho - chodźmy, mości panie,
Chcę ci wreszcie pokazać to miasto,
Co w zieleni tonie jak w Leśmianie.

Tak się zaczął całonocny spacer:
Przyprószone latarni lekkim szronem
Szkoly, skwery, kościoły i place,
Niskie domki do malw przytulone.

I "Olimpia", "Biedronka" i "Polo",
I łagodne panieńskie wzniesienia,
I nieśmiały przy "Polo" samolot -
To, co zmienia się i się nie zmienia.

Gdy przy Obrze Leniwej, na brzegu
Nagle zniknął niewiele przed czwartą,
Mnie pozostał obraz Żegockiego,
Jak powtarza: "Jednak było warto!"

II miejsce – Anna Piliszewska

Babimost w majowym deszczu

W gałęziach ptaki otrzepały pióra -
Nad Babimostem chmury ciemna chusta
Strząsnęła dżdżystą, srebrzystą kaskadę;
Drzewa zerknęły w kałuż płaskie lustra.

Ktoś pisnął w tłumie i pobiegł przez skwerek,
Błyskając naraz jasną, mokrą głową.
I oto biały zegar na Ratuszu
Wybił ostrożnie godzinę deszczową.

Wiatr chwycił krople jak małe klejnoty -
Frunął i gubił w sadach, na dziedzińcach
Iskry zakłęte w chłodnych strugach wody.
Mknął nad kościołem świętego Wawrzyńca.

Komuś parasol wyrwał i go uniósł
Hen! ponad lśniące sklepy, kamienice.
Gwizdał, zdziwiony jak się pstrzą i mienia
Zalane wodą place i ulice.

A potem tęcza stanęła nad miastem
Niby magiczna, iskrząca podkowa.
Ktoś wiersz napisał. Zapachniała mocno
Ledwie rozkwitła konwalia majowa...

III miejsce – Bolesław Brzuchacz

Dzień w Babimoście [6.12.2014 r.]

ładne miasto jakich jest mało
bliżej go poznać, mnie się udało
Więc pojechałem tam samochodem
później spacerem, tak, mimochodem

Zacząłem zwiedzać, od lewa do prawa
ciekawość moja optymizmem napawa
Szerokie ulice wraz z chodnikami
obok klomby z pięknymi kwiatami

Przyjaźni ludzie z uśmiechem na buzi
są sympatyczni, widać u nich "luzik"
Znają dobrze miasto i jego topografię
ja klikam zdjęcia, umiem i potrafię

Ujął mi napis brzmiący patriotycznie
"Ziemia Babimojska, od wieków Polska"
To jest Wasz DOM, Ojczyzna mała
na zawsze z Wami, tu się ostała

Wokół przyroda, to piękno natury
lubię niziny, chociaż Kocham góry
Możliwość wędkowania i grzybobrania
nawet przyjeźdnemu, nikt nie zabrania

Babimost w nazwie, ciekawie brzmiący
most dla kobiet, twardo stąpających
Po prostu Babimost, to duma miasta
do rangi wspaniałego niechaj wyrasta

Uwaga moja "idzie" wraz z wzrokiem
budynkami MOW u, ich widokiem
Spojrzenie na nich jest przyjazne
dla Urzędu Miasta, bardzo ważne

Widać porządek na każdym kroku
zasługą Dyrekcji i chłopców MOW u
Spotkanie z nami nazwę po imieniu
wspaniała kultura, w pełnym brzmieniu

Czas kończyć strofy o Babimoście
tak wygodniej, bo jest najprościej
Przesyłam Państwu szczerze życzenia
wszelkiej pomyślności i do widzenia

Edward Garlikowski

Perła lubuska

*Anno Domini obwieścił król pieczęcią,
miarą piedestału elekcją lub Wielkiemu dał,
stolica lot pieczętuje.*

*Błękitna wstęga obmywa pamięć,
przywołuje czas z przed lat,
być kimś rodem - uczy wiekopwy nekrolog bohaterów,
skalista księga skarzy - niebo, o niedokończony lot,
wieże patrolują - czujnie, grożąc wrogom krzyżem.*

*Przystojny zabytek jeden z wielu,
Małe Ateny za metą, wciąż z płonącym zniczem,
na co dzień gościnnie baczą medialne ulice,
strumienie życia orzeźwiają,
za murem - kraina snu - zawsze odświętna.*

*Chmury zrosiły fundamenty,
Wyrosły borowiki, dla rąk pracy,
niczym bochny chleba.*

*Półksiężyc murem otula,
śpiew rezerwatu,
zamyka pełnię.*

*Na wieży ratusza dym odsłonił czas,
Wyznacza na biało - czerwono.*

*Zatrzymaj bieg swych koni
- popatrz.*

Katarzyna Wiktoria Polak

„Haiku o byłym babimojskim kirkucie”

Pomnik kamienny.

Wiatr szepcze bezszelestny

Kadysz za zmarłych.

